

جوانان ما،

فوتبال و سال ۱۳۸۵

تورج عاطف

پس از پنج سال حضور در کشورمان، علی‌رغم داشتن عنوان پروفیسور هنوز کامی از شیرینی زبان ما نگرفته و هنوز حس شکر بودن فارسی را درک نکرده و قادر نیست حتی یک کلمه به زبان مملکتی که او را با صدها هزار دلار استخدام کرده و شماری از بهترین امکانات و جوانان این مرز و بوم را در اختیارش گذاشته است، صحبت کند و البته شایعه‌یی وجود دارد که می‌گوید: او قادر است به فارسی صحبت کند، ولی عمداً از این کار طفره می‌رود که در این باره باید گفت که اگر این گونه باشد، پس باید تاسف خورد که این جناب برانکو، حتی اگر زبان ما را خوب فراگرفته باشد ولی با اخلاق و آداب ایرانیان، کاملاً بیگانه است. شاید کم‌تر تیمی در دنیا می‌توان یافت که این همه علاقمند و عاشق داشته باشد و این قدر در موردش جفا می‌شود. پسران آریایی در آلمان همراهان و مشوقین زیادی ندارند. زیرا سهمیه‌های حضور تماشاچیان به چند سازمان نورچشمی داده شده است تا هزینه‌ی اعزام تماشاچیان سر به ارقام چند میلیونی و خارج از عرف بگذارد تا همه‌ی عاشقان مجبور باشند یا چشم به آن صفحه‌ی جادویی تلویزیون و یا گوش به جعبه‌ی سحرآمیز رادیو بدهند و حسرت بخورند که چرا نباید بهترین دانش‌آموزان، دانشجویان، جوانان و پیش‌کسوتان به آلمان اعزام شوند و جایشان را از ما بهتران بگیرند.

به هر حال سال ۱۳۸۵ فرا می‌رسد، سالی که به‌طور حتم آبستن حوادث بی‌شمار است که ورزش هم به‌عنوان یک پدیده‌ی مهم و خبرساز نیز از این قاعده مستثنی نخواهد بود و مهم‌ترین واقعه‌ی ورزشی این سال جام جهانی فوتبال در سرزمین ژرمن‌هاست. از این رو امیدواریم در تمامی ابعاد سرزمین و مردم کشور محبوبمان قرین رحمت و پاداش الهی شود و در زمینه‌ی ورزش هم آرزو داریم علی‌رغم کاستی‌ها و بی‌برنامگی‌ها و عدم استفاده از بهترین‌های این مرز و بوم، تیم ملی کشورمان که چشم و چراغ و امید و دل‌خوشی میلیون‌ها زن و مرد، پیر و جوان این مرز و بوم است، در آلمان بدرخشد و این آرزوی همه‌ی ماست که مکانی در آفتاب برای پسران آریایی ما در کنار رود راین و سرزمین گوته، کسی که حافظ را مرشد و استاد خود می‌دانست، پدید آید.

و در آخر با این شعر خواجه سخن را به پایان بریم که می‌فرماید:

ای صبا نکه‌تی از خاک ره یار بیار

ببر اندوه دل و مژده‌ی دل‌سار بیار

نکته‌ی روح فزا از دهن دوست بگو

نامه‌ی خوش‌خبر از عالم اسرار بیار

□ در آرزوی مکانی در آفتاب برای پسران آریایی
با سلام خدمت دوستان عزیز

تیم ملی فوتبال ایران محبوب هفتاد میلیون ایرانی داخل و میلیون‌ها وطن‌پرست دور از ایران است. تیم ملی فوتبال ما شاید عجیب‌ترین تیم حاضر در جام جهانی باشد. ملی‌پوشان ما در بین ۳۲ تیم منتخب در جام جهانی تنها تیمی هستند که صعود خون‌باری به جام جهانی داشته‌اند. درست در ۵ فروردین ۱۳۸۴ بود که پسران آریایی در یک بازی فراموش نشدنی مردان سرزمین آفتاب یعنی تیم ملی ژاپن را در ورزشگاه بزرگ پایتخت سایه‌نشین کردند تا به‌نوعی مسیر صعود به جام جهانی را به نیمه برسانند. اما در آن روز شاد ۷ خانواده‌ی ایرانی داغدار شدند. هفت عاشق فوتبال و ایران در ورزشگاه جان خود را زیر ازدحام جمعیت از دست دادند تا این روز شاد ما پایان غم‌انگیز نه در میدان ورزشی که در حاشیه‌ی آن داشته باشد. فوتبال ایران تنها تیمی در بین ۳۲ تیم حاضر در جام جهانی است که عشق به آن عده‌ایی از دختران جسور را مجبور می‌کند که در جلوی ماشین پلیس اعزامی به ورزشگاه بنشینند تا به آن‌ها اجازه‌ی ورود به ورزشگاه و حضور در جشن صعود در بازی برگشت در برابر بحرین بدهند. تیم ملی ایران تنها تیم در بین ۳۲ کشور حاضر در جام جهانی است که نمی‌تواند بازی تدارکاتی در برابر حریفان داشته باشد و هیچ‌کس نمی‌داند که این عدم بازی تدارکاتی ارتباط به مسائل و باج‌خواهی سیاسی و یا بی‌برنامگی همواره تکرار شده و یا خواب سنگین فدراسیون و مدیرانش دارد. شاید تیم ملی ایران تنها تیم در بین ۳۲ تیم حاضر در جام جهانی نباشد که مجبور است بازیکنان تحمیلی با خود به جام جهانی ببرد، ولی به‌طور حتم رکورددار در بین آن‌هاست که این تعداد کثیر بازیکنان تحمیلی دارد. از یک کاپیتان ۳۷ ساله کند که برای رسیدن به وضعیت مطلوب حداقل باید ۲۰ کیلو از وزن خود کم کند، گرفته تا یک مدافع پُراشته و ناآماده نظیر یحیی گل محمدی تا استفاده از بازیکنان ناآماده‌ی دیگر نظیر میرزابور، زارع، نکونام و نوید کیا و علوی... شاید تیم ملی، تنها تیمی باشد که حاضر باشد شماری از بهترین‌های فوتبال این مرز و بوم را به دلایل واهی به جام جهانی نبرد بازیکنانی نظیر مهدی پاشازاده که در آدامیر و اگر اتریش به‌خاطر درخشش فوق‌العاده‌اش یک پورشه جایزه می‌گیرد یا ایمان مبعلی که در امارت یک فوق‌ستاره و یک رهبر خط میانی است تا علی سامره که دومین گل‌زن برتر لیگ امارات و رضا عنایتی که آقای گل چندین ساله‌ی لیگ کشورمان است. شاید تیم ملی ما تنها تیمی باشد که از یک سرمربی استفاده می‌کند که